

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 10. juni 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-730-0900
Dok.: FRM40903

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af indsatsen over for ofre for personfarlig kriminalitet (B 179), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. maj 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen Hækkerup (S).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af indsatsen over for ofre for personfarlig kriminalitet (B 179):

”Ministeren bedes redegøre for reglerne for erstatning til ofre for personfarlig kriminalitet og oplyse, hvor lang tid det tager fra forbrydelsen har fundet sted, til ofret får sin erstatning?”

Svar:

Ofre for personfarlig kriminalitet har mulighed for at få erstatning og godtgørelse for personskade og erstatning for tingsskade fra gerningsmanden efter dansk rets almindelige erstatningsretlige regler. Efter almindelige erstatningsregler er det en betingelse for at få tilkendt erstatning, at der foreligger et ansvarsgrundlag – der stilles normalt krav om, at skadevolderen har handlet culpøst – og at der er indtrådt en skade hos den skadelidte. Derudover skal der være årsagsforbindelse mellem den skadegørende handling og den indtrådte skade. Endvidere skal den indtrådte skade have været påregnelig (adækvat).

De erstatnings- og godtgørelsesposter for personskade, der kan indgå i skadelidtes erstatningsopgørelse, fremgår af erstatningsansvarsloven. Det drejer sig bl.a. om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste (§ 2), helbredsudgifter mv. (§ 1), erstatning for tab eller forringelse af erhvervsevne (§ 5) samt godtgørelse for svie og smerte (§ 3) eller varigt mén (§ 4).

Når den skadelidte har været udsat for en retsstridig krænkelse, kan der endvidere tilkendes godtgørelse for tort mv., jf. erstatningsansvarslovens § 26. Efter stk. 2 kan det ved fastsættelsen af tortgodtgørelsen tillægges vægt, at krænkelsen er begået ved en forbrydelse, der har indebåret en overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 23 (forbrydelser i familieforhold) eller 24 (forbrydelser mod kønssædeligheden). Er der ikke lidt tort, kan der tilkendes krænkelsesgodtgørelse efter § 26, stk. 3. Det fremgår heraf, at selv om der ikke er lidt tort, skal den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en anden, dog betale den forurettede en godtgørelse, såfremt krænkelsen er begået ved en forbrydelse, der har indebåret et særlig groft angreb mod en andens person eller frihed.

Er et offer for personfarlig kriminalitet i forbindelse med overtrædelsen blevet påført tingsskade, kan der også tilkendes erstatning herfor. Det kan f.eks. være erstatning for skade på tøj og andre personlige ejendele.

Efter offererstatningsloven kan staten yde erstatning og godtgørelse til personer, der har været udsat for en straffelovsovertrædelse. Der ydes erstatning og godtgørelse for personskade, der forvoldes ved overtrædelse af straffeloven. Endvidere ydes der erstatning for visse personlige ejendele samt mindre kontantbeløb, der er blevet ødelagt eller mistet i forbindelse med en straffelovsovertrædelse, der tillige har medført personskade. Er straffelovsovertrædelsen begået af den personkreds, der er nævnt i offererstatningslovens § 3, dvs. navnlig personer, der er tvangsbragt i institutioner under Kriminalforsorgen, ydes dog erstatning for tingsskade i et vist yderligere omfang.

Efter lovens § 6 ydes der erstatning, selv om skadevolderen (gerningsmanden) er ukendt eller ikke kan findes, eller ikke kan straffes, fordi den pågældende er under 15 år eller er utilregnelig (sindssyg mv.).

Sager om erstatning efter offererstatningsloven behandles af Erstatningsnævnet. Ydes der erstatning, indtræder staten i skadelidtes krav mod skadevolderen (gerningsmanden), og staten kan således rejse et regreskrav over for skadevolderen.

Justitsministeriet har i øvrigt til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Erstatningsnævnet, der bl.a. har oplyst følgende vedrørende nævnets sagsbehandlingstider:

”Det følger af § 6 i nævnets forretningsorden, jf. bekendtgørelse nr. 787 af 12. august 2005, at ansøgning om erstatning skal indleveres til politidirektøren i den politikreds, hvor anmeldelsen af lovovertrædelsen har fundet sted, hvorefter politiet videregiver ansøgningen, når der foreligger endelig dom i sagen, eller, hvis sagen ikke har været behandlet ved domstolene, når politiet har afsluttet efterforskningen. Nævnet kan først påbegynde behandlingen af ansøgningen, når nævnet har modtaget sagens akter fra politiet.

Nævnet sagsbehandlingstid er i gennemsnit ca. 3 måneder, fra sagen er modtaget fra politiet.

For de sager, i hvilke nævnet traf endelig afgørelse i 2008, udgjorde den gennemsnitlige sagsbehandlingstid 71 kalenderdage. I 20 pct. af sagerne traf nævnet afgørelse senest 9 dage efter modtagelsen af sagen i nævnet. 50 pct. af sagerne blev afgjort senest 29 dage efter sagens modtagelse i nævnet, og 80 pct. af sagerne var afgjort inden 98 dage.

Det bemærkes dog i den forbindelse, at nævnet ofte tilkender erstatning over flere gange, f.eks. hvis kun en del af de fremsatte krav er dokumenterede. I en sådan situation tilkender nævnet erstatning for de dokumenterede krav og anmoder om tilsendelse af dokumentation for resterende krav. Der må påregnes en ny sagsbehandlingstid på ca. 3 måneder i nævnet, når skadelidte har fremsendt yderligere dokumentation for resterende krav.

Tilkendte erstatningsbeløb udbetales til skadelidte eller dennes repræsentant gennem politiet i den politikreds, hvor anmeldelsen af lovovertrædelsen har fundet sted. Samtidig med fremsendelsen af afgørelsen til ansøger eller dennes repræsentant fremsendes kopi af afgørelsen til politiet med anmodning om, at beløbet udbetales. Beløbet udbetales herefter fra politiet efter ca. 14 dage.”

Justitsministeriet kan henholde sig til det, der er anført af Erstatningsnævnet.